

పేపర్ అండ్ కన్సిడరేషన్

ఎమ్మెస్సార్ మూర్తి

అనగా...అనగా... గుర్రపునాదా ఆకారంలో ఉన్న ఓ ఆఫీసు. ఆరే అంతస్తులున్న ఆ ఆఫీసులో, అయస్కాంతాల్లా (టి అమ్మాయిలు, ఐరన్ స్ట్రెయింగ్ లో) ఉన్న అబ్బాయిలు ఉన్నారు.

స్ట్రెయిన్ లెస్ స్టీల్ మెరిసిపోయే సంసారులు, అవరంజి వర్చస్సులో ఉన్న ఆఫీసర్లుకూడ ఉండడం చేత, ఆ ఆఫీసు వనులు అత్రెనరులా ఆలసత్వంతో కూచోడంలేదు. ప్రెషర్ కుక్కర్లోలాగ ఉడికి, ఊరు కుంటున్నాయి.

ఇటీవలే-అయిదో అంతస్తులో - అల్లా దక్షిణం వేపు మూలనున్న సెక్షన్లో ఓ కొత్తావిడ 'జాయినింగ్ రిపోర్ట్' ఇచ్చింది.

అవిడ తనపేరు యు. యన్. చారి - అని అదే రోజున అటెండెన్సు రిజిస్టర్లోరాసి నంతకం పెట్టింది.

* * *

అంతవరకూ, 'కో ఎడ్యుకేషన్' తో 'ఇంగ్లీషు మీడియంలో'నే నడిచిన చారి, ఆ ఆఫీసులో అడుగెట్ట బోయేముందు కేరింతలు కొట్టింది.

తీరా ఓ వారం తిరగకముందే, ఆ ఆఫీసొక బోరింగ్ గై కూచుంది.

ఆఫీసుగోడల అవతలున్న సకల వ్యాపారాలూ అక్కడున్నా, ఆడవాళ్ళు మగవాళ్ళు ఆసలు పలు కోర్కరు.

అమ్మాయిలకి బాయ్ ఫ్రెండ్స్ లేరు. అబ్బాయిలు అగ్నిపుత్రుల్లా ఆస్తమానం మందుతూనే ఉంటారు.

ఎబ్బెబ్బే... ఏ ఆఫీసీది? - ఓ ముద్దూ ముచ్చటా లేదే...అధవా, ఆలూ మగలూ అక్కడక్కడా

ఉన్నారుగదా! ఆఫీసవర్స్ లో ఆగర్బ శత్రువుల్లా ఉండి, తీరా అయిదయిందే - నంది చేసుకున్న సామంతరాజుల్లా ఒడిగి, ఒకే స్కూటరు రథంమీద, ఒకే ఉరుళు. పర్కింగ్ ఆవర్స్ లో ఏమాత్రం తలెత్తరు. ప్రవంచానికి రాబోయే ప్రాబ్లమ్ తమ నెత్తి మీద వదబోతున్నంత భయంతో - ప్రైవేట్ లోనే కళ్ళు డీనెల్ రైళ్ళలా వరుగెత్తించడం ఏదైనా అడిగితే సిగ్నిల్ రెక్కల్లా మెడఎత్తడం.

చారికి, ఆ ఆఫీసుధోరణి నసేమిరా నచ్చలేదు.

ఈ ఆఫీసు అంతేమిటో చూడాలి!

ఈ "రాతియుగం" మనుషులకి నాగరికత 'ఇది' అని ఎత్తి చూపించాలి.

ఎలా? !!

ఆడవాళ్ళని చూద్దామా-అల్లవే గొడవలు.

'మీ లంగా లేసులు లకడీకాపూల్లోనేగా కొంటా'

'అవిడ రింగుల్లోని తెల్లకాళ్ళు ముత్యాల్లా లేవూ!'

'ఫలానాఫీసోవిడ రివ్ వీక్ - పావు కిలో మీటరు మేరకు పరిమళం ఇస్తోంది'

"వే కమీషను ఇంకా వేవర్లో పడదే?"

ఇవీ కబుర్లు.

ఇక మగవాళ్ళో...

సైకిళ్ళుస్టాండులో వెట్టడం, సెక్షనుకి రావడం. కొంపలంటుకు పోతున్నంత సీరియస్ గా బరకటం. లంచవర్లో చెట్టుకింద గుంపులు గుంపులుగా చేరి ఏదో చెప్పుకోటం. సిద్ధిపొందిన బోధినత్తుల్లా మళ్ళా

నెక్కడో చేరడం. ఆ సాయంత్రం, అడిగే వాళ్ళుంటే ఇంటికి, లేపోతే క్లబ్బు.

అఫ్ కోర్స్... ఆ ఆఫీసులో అందరూ అంత వర్క్ మైండ్ కే కావడానికి కోన్ని యావత్ (కార్యాలయ) జీవిత నడుపాయాలున్నాయి.

“అర్థాయుష్మాన్ భవ” (వేరిన మూడేళ్ళుగానీ తీరిగ్గా దీవించరు) అనే ఆశీస్సు అయిదువేల దాకా అప్పు వుట్టిస్తుంది. సులభ వాయిదాలలో ప్రతి నెలా కష్టం కల్గించేట్టు వేలో కడ్ ఉంటుంది. అంతగా అమాంతం అప్పు కావలసి వస్తే, ఆ ప్రాంతాల్లోనే జనంలేని గారడీ వాళ్ళంటారు. (అప్పుడప్పుడూ ఆఫీసులోనే హస్త రామవాలు లేకపోలేదు.)

అడపా దడపా... అడవాళ్ళకి మగవాళ్ళకి కావలసిన నిత్యావసర వస్తువులు - కళ్ళజోళ్ళ దగ్గర్నుంచి కట్నీసుల్లాకా... ఈజీ ఇన్ స్టాల్ మెంట్లో ఇచ్చే కార్యోన్ముఖులున్నారు.

చిట్లున్నాయి. చీట్లాటలున్నాయి.

చందాలున్నాయి, నమాజాలున్నాయి.

చదువుకున్న రోజులు సాంవత్సరీకాల్లా వెంట బడుతున్నాయి. అంటే ఇంకా ఇక్కడ కోన్ని పరీక్షలున్నాయి. అవి పాసయినా ప్రమోషనుగాని సూచనలు బోలేడున్నాయి.

అడవాళ్ళ కలాల్నుంచి వెలువడ్డ సీరియల్ నవలా స్రావాల్ని అందంగా బైండు చేసి అద్దెకిచ్చే షాపులు వక్కవీధిలోనే ఉన్నాయి.

ఆకలే కావాలిగాని, అల్పహార నడుపాయాలు చొగ్గానే ఉన్నాయి.

ఇవన్నీ కొనసాగని క్షణం ఏదైనా వస్తే...

‘విక్టిమైజేషన్... డాన్ డాన్’

అంచేత అదో ప్రత్యేక ప్రపంచంలా తయారయింది.

వాటర్ క్లోజెడ్ లో, తన అందం, ఆవెడల్పాంజి బెల్లియం అద్దాన్ని పగలగొట్టేస్తుండేమో ననుకుంటూ, ఆవేళకి ఆరోసారి తన వంపుసౌంధ్యం సోయగాన్ని చూసుకొంటోంది చారి.

‘వ్వే... లాభంలేదు. తన అందం ఎవర్నీ ఆకర్షించడంలేదు.

ఏ వెధవా తలెత్తి చూడలేదు, అనలు వాళ్ళు మగళ్ళో, మూసపోసిన జడపదార్థాలో ఆర్థం కావడం లేదు.

కాలేజీలో తన అందం చూసి... ‘చారీ... నా మానస చోరీ’ అని విలపించేవాళ్ళు!

తను వయ్యారంగా, అడవిల్లలందరిలోనూ ఒరు సుకుంటూ నడుస్తుంటే, ఎదుకొచ్చే క్షుర్రతారు.

‘యునైటెడ్ నేషన్స్-పార్ట్ వన్’ అని

తనని దాటాక - తనవెనక

“పార్ట్ టూ” అని అనేవాళ్ళు.

అబ్బ!! తలుచుకుంటుంటే వళ్ళు పుతకరిస్తోంది.

ఇక లాభంలేదు. విప్లవం లేవ దీయాల్సిందే— అనుకుంది ఆఖరిసారి.

యా. ఎన్. చారి లేవదీసిన విప్లవానికి వారం తిరక్కమునువే రెస్పాన్స్ వచ్చేసింది.

నడకలో—ఆవిడ జూవిన ‘న్యూజేప్’ లో చాలమంది వడి ఊవిరాడక చావబోయారు.

అవి జరిగాయి. ఇవి జరిగాయి.

ఏవేవో జరిగాయి.

తను తెచ్చిన ఈ విప్లవానికి చారి గర్వపడింది.

రేపో మాపో విజయదుందుభి మోగుతుందిగాడా అని ఆవేళ్ళితో తన విప్లవాన్ని ఆవింది.

ఆ వారంరోజులూ, ఆ కాంపస్ లో ఏకెడింగ్ చేస్తున్న మన్మథ దంపతులు-శనివారం సాయంత్రానికి కాంప్ ఎత్తేళారు.

*

*

*

*

*

*

ఆ ఆదివారం, ఆనక నాలోజుల నెలవల్లో మళ్ళీ ఆఫీసు మామూలుపరిస్థితికి దిగజారింది. ప్రజలు పోయినవారంలో పోయిన పోకడలే మర్చిపోయారు. అయినా వాటి జ్ఞాపకాలు రహస్యనమావేశాల్లో గున గునల్లో చెప్పకుంటున్నారు. ఇవన్నీ చారికి ఆశ్చర్యం కల్గించలేదు. తనూహించినవే అవి. కాని తనకి అవజయం కలిగింది. తీరని అవజయం. ఇంత విప్లవ నాయకురాలిగా వినుతికెక్కిన తనని ఎవడూ చూడడం లేదు, కనీసం-హవ్య:- ఓరకంటనైనా.

తనపేరు చారికదా: దానికి మూలమేమిటన్న విచారమేలేదు.

చారి ఓనిర్ణయానికి వచ్చింది. "ఈ మూగ జనంతో ఇకలాభంలేదు. మూకుమ్మడిగా చావనీ - ఐ కేర్ ది లీస్-నాకెందుకు. నాకుమాత్రం ఓతృప్తి అభించింది."

కానీ తన హృదయంలో ఓమూల అనంతృప్తి మూలుగుతూనే ఉందని తెలీదు.

ఒకనాటి ఉత్తరార్ధరాత్రులో, ఆవిడకి ఉత్తరదృశం చేపు నెక్స్ట్ కి ట్రాన్స్ ఫరయింది.

* * *

ఓనెలా... నెలాన్నర గడిచింది.
నెక్స్ట్ విషయాలు తను గమనిస్తోంది.
వాడు... ఆరెడ్డిగాడు... మ డ్డి మొ హం
వాడూ ...

'నిన్ను చూడమే నాద్యేయం' అన్న పోజులో తనవేపు ఒకదేద్యాన. గిరజాలజుత్తు. మూతిమీద నున్న గాగీనీన మీనపుచాయలు, చెవలకి కమ్ములు-చూడ్డానికి... దూరానికిబాగున్నా. దగ్గర్లోమెదులుంటే కంపరంగా ఉందోంది.

ఏదైనా నోరువిప్పి మాట్లాడలాడా అంటే... ఉహు! - ఏదోతెరిస్తే వేరే నాటుబాంబు నోట్లోఉన్న దన్నంత ప్రమాదంగా - ఎప్పుడూ వెదాలు బిగించే ఉంటాయి.

అస్తమానం బిగినిన ఆవెదాల ఒరివిడికేమో - మిరపగింజంత మేరకు తెల్లగా ఉంది.

రోజూ మధ్యాహ్నంవేళకి - వీడికో మగజోడు. కుర్రాడు ఎర్రగాఉంటాడు, 'నీ మీదనే నాకనీ' అన్నంత ఉద్వేగంతో నేలమీద టకటకా బూట్ల శబ్దంచేస్తూ నడుస్తాడు. ఎర్రటిముఖంలో మెరిసే కళ్లు, ముచ్చటి మీనం-కొంచెం గుబురుగాఉన్నా - కట్టుమాత్రం కొట్టాచ్చినట్టుంటుంది.

అతగాడు లంచవర్లో ఇతగాడిదగ్గరకు వస్తాడు. ఇద్దరూ 'హరి' తీసిన పొడగాటి సిగరెట్లువెలిగిస్తారు.

ఈమధ్య హరిని తనోకంట కనివెడుతూనే ఉంది. తనతల్తాన్ని రెడ్డి వీడికి చెప్పిఉంటాడు. పట్టిపట్టి చూస్తున్నాడు.

'వెదవలిద్దరూ బొక్కబోర్లాపడ్డారు,' ఆరోజున వాటర్ క్లోజెడ్ లోని అద్దంలో తనఅందాన్ని వలక రిన్నూ అనుకుంది.

* * *

ఆవిడని అందరికీ పరిచయం చెయ్యాలన్నవట్టు దలగా ఓవారం తిరిగక, మళ్ళీ గుర్రపునాడా న్యూట్రల్ పాయింట్ లోఉన్న ఓనెక్స్ట్ కి ట్రాన్స్ ఫర్ చేశారు.

రెడ్డిగాడి వీడవదిలిందన్నంతోషంతో సంతకం చేస్తున్న చారి ముందువరసలో కూర్చున్న 'హరి'ని అతగాడి వళ్ళమధ్య పొగతోఉన్న పొడవైన ఫిల్టర్ సిగరెట్ నీ చూసి విస్తుపోయింది.

ఇతగాడికి తెలిసినవ్యాజ్యవరైనా ఉంది, కావాలనే ట్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకున్నాడే చెప్పా... అన్న సంశయం కలిగింది.

అదేవరస ఆక్కడ మడ్డిమొహం రెడ్డిగాడు. ఇక్కడ సిగరెట్ పొగల్లో, కరకరలాడేచూపుల్లో వీడు.

రై ర్యంలేని వెదవలు-కవర్స్...

ఇక్కడకూడ - మువ్వమ్మమ్మవేళకి జెడ్డిగాడు
వస్తున్నాడు-లంచ్ మకాం ఇక్కడే వేస్తున్నాడు.

అర్థంకాని భాష... వినవదనిచ్చిచావరు.

ఏవేవో, రూపకాలూ-రుంపలూ...

'ఎవెటి-నారూపం, నాచెంపలూ--'

ఎవరో తనచెంపలు రెండూచేతుల్లో తవిడి
నట్లుగా వీలయింది, చలించింది.

ఇక చలించదలచుకోలేదు. ఈవీడ వదిలింప
దలచుకుంది ఎలా??

ఒకే దెబ్బకు రెండుపీట్లూ విలవిల్లాదాలి
కొట్టుకుమరీదావాలి!

* * *

అర్థంకాని భాష... ఇద్దరికీ వేర్వేరుగా...
రెండుకవర్లు, రెండు సీలికాగితాలలో వాళ్ళవ్యూహం
వివరాలు రాసి పాతనెక్లెన్తో వనున్నట్టు వెళ్ళి రెడ్డిగాడి
సీటు డ్రాయర్లోనూ, హరి ఆఫీసర్ని చూద్దానికి వెళ్ళి
నవుడు-అందరి పరచ్యాయాన్ని గమనించి, అతగాడి
చేబుల్ డ్రాయర్లోనూ-చైంబాంబుల్లా వదిలింది.

అవి ఎప్పుడైనా వేలావు.

అంచేత హాఫ్ డే సి. యల్. లో ఆఫీసు వదిలి
వెళ్ళింది.

* * *

ఆ మర్నాడు ఆదివారం.

సోమవారం-ఆఫీసుకి-తలంటి పోసుకురావడం
వల్ల-అలన్యమైంది. రాగానే చేబుల్ సొరుగుతెరిచింది.

చారి గుండెలు అరనిముషంపాటు ఆగి... మళ్ళీ
కొట్టుకున్నాయి,

కవరు:

భయంగా చేత్తో వెదికింది. నిన్నందేహం.

ఎవరు తెగించాడో-లేదా కాంప్రమైజో-

రెడ్డా? హరా?

హరి, రెడ్డి - హరి, రెడ్డి - హరి, రెడ్డి-అంటు
న్నాయి అవిడ గుండెలు వేగంగా,

ఇంతలో క్లాస్ ఫోర్ వచ్చాడు. అచెండెన్సులో
నంతకం అంటూ-ఇనిషియల్ ఇన్నివంకర్లుతిరిగింది.

ఆతర్వాత సూపరెంటు గ్రీన్ బుక్కు-ఆఫీసరు
వైరవీకోసం విలుపు.

లంచవర్లో మామూలు బాదరాబంది.

ఆశ్చర్యం: ఆరోజు హరి రాలేదు. లంచవర్లో
రెడ్డికూడ మరి ఆచాయల రాలేదు.

ఆసాయంత్రం అనలు తీరికేలేదు. అప్పటికి
టాయిలెట్ రూంలో కవరుతెరవకబోతే తార ఇకిలిస్తూ
కనవడింది. మరి తామరలాగా వదలేదు-

వాళ్ళ మూడోవాడి 'డోలారోహాణం' వదిపేడో
తారీకునట. తప్పకుండా రావాలిట. ఆ అరగంటా
ఆ ఆరోహణాన్ని అర్థంచేసుకోడానికి బృహస్పతి
తలపుకొచ్చాడు.

ఆసాయంత్రం అందరూ వెళ్ళాక...

ఆఫీసు కా న్తంత ఊవిరిపీల్చుకుంటున్న ప్రశాంత
వాతావరణంలో-కవరు తీసింది.

ఇంకా ఏదో జడుసుకుంటూనేఉంది. తీరాచూస్తే
'కిటకిట' లాడుతూ ఊగుతున్న సీలింగ్ పాను.

స్విచ్ ని - చెమటవట్టిన అరచేత్తో స్వీట్ గా
నొక్కింది.

అటూ ఇటూ చూసి గుండెలదుడుతుండగా
చదువుకుంది.

టు

ఉట్టిసీడ నాంఛారమ్మ గారికి!

అమ్మా,

విషయం: మీరు మమ్మల్ని ఉమ్మడిగా ప్రేమించ
దంగురించి,

రిఫరెన్సు : మీరు మాకు వేర్యేడుగా రాసిన
నీలి ఉత్తరాలు డేటెడ్ మొన్న.

(రిఫరెన్సు-అనేచోట ఎర్రగా నిలువుగీతలు
రెండు-పక్కనే వీ. యు. నీ.- అనికూడా ఉంది.)

-రిఫరెన్సులో ఇచ్చిన ఉత్తరాలలోని వివరాలు
పురస్కరించుకొని, మేము చెప్పేదేమిటంటే-

-మీరు మమ్మల్ని విడివిడిగా / ఉమ్మడిగా
ప్రేమించే విషయం, తీవ్రంగా, పరిశీలించ
బడుతోంది.

-యాదృచ్ఛికంగా-మా, మా నెక్లస్ట్లో మీరు
వనిజేయడం-మా యిద్దరి స్నేహాన్ని-ఉమ్మ
డిగా సాగిస్తున్న ప్రేమాయణం అని మీరు
పొరవడటం చిత్రంగాఉంది. అపార్థంగాఉంది

-నిజం ఇది. మేమిద్దరం, చిక్కడపల్లిలో
రోజూ నన్నాయిమేళం సాధన చేస్తుంటాము.

మా సాంగత్యం కేవలం నంగీత వరమయింది.
మరే ఇతర అన్వేషణ ఇందులోలేదని గమ
నించ గలరు.

-వారం రోజులపాటు, కచేరీలకు బెంగుళూరు
వెళ్ళుతున్నమేము, వచ్చేలోపల నలైన నిర్ణ
యము తీసుకుంటామని హామీ యిస్తున్నాము.

ఓ. యన్.

యు. యన్. చారిగారూ

ఉయ్ ఆర్ సారీఫర్ది డిలే.

ఇట్లు

నొక్కుల నన్నారెడ్డి

గంగడోలు నరహరి.

ఉత్తరం తెచ్చిన కల్లోలంలో ... దూరంగా...
నాంచారమ్మ కళ్ళముందో దృశ్యం కదిలింది.

తనకి వెళ్ళి :

నన్నాయి ఆకాశంవేపు చూపిస్తూ తన్మయ
త్యంతో రెడ్డి వాయిస్తున్నాడు.

ముక్తాయంపుల మైకంలో హరి, డోలు కొడుతు
న్నాడు.

వట్టుచీరలో ఒళ్ళుమరచి మరీ తిరుగుతున్నారు.
తన ఆపీసువాళ్ళే-ముత్తయిదువులందరూ-

క్లాస్ ఫోర్స్ అంతా యూనిఫారంలో - బ్యాండ్
మేళం వాయిస్తూ వెళ్ళికొడుకుని విడిదినుంచి తెచ్చారు

నూపరెంట్లు నూట్లలో తీరికలేకుండా తిరుగు
తున్నారు. పురోహితుడు! తన హెడ్ బాస్ - జంఝం
నవరిస్తూ తారస్థాయిలో మంత్రోచ్ఛారణచేస్తున్నాడు.

వధూవరుల మధ్య తెర ఎత్తారు.

వెళ్ళికొడుకు !!!

'అయిదున్నరయినా గట్టనే గూకున్నారే ...
గికలెండి' అన్న వాచ్ మన్, సులేమాను కేకతో
ఈ లోకంలోకి వచ్చివడింది.

ఆమర్నాడే నెలవు వెట్టిన ఉట్టిసీడ నాంచారమ్మ
ధారావాహికంగా నెలవును పొడిగిస్తూనే ఉంది,
వెళ్ళయిందాకా.

* * *